

Prelatens brev (juni 2007)

Biskop Javier Echevarría's brev til Opus Deis medlemmer. Denne måneden tar han opp Treenighetens og Eukaristiens mysterier.

21.06.2007

Mine kjære: måtte Jesus bevare mine døtre og sønner!

I den siste tiden har jeg fortsatt mine pastorale reiser enkelte helger og har dermed kunnet besøke Stockholm. Selv i Nord-Europas kalde land^[1] –

som den hellige Josemaría uttrykte det for mange år siden – sprer Verkets ånd seg. Jeg er sikker på at han uttrykte seg slik bare fordi han strakte seg ut mot disse breddegrader med den *ignis veni mittere in terram*^[2] som han hadde lært av Jesus Kristus. Jeg har takket Gud mye siden han hjelper oss å erfare at vår Faders *drømmer* går i oppfyllelse. Han hjelper oss også til aktivt å medvirke til å virkeliggjøre dette ved vår bønn, vår optimistiske og rause selvtukt samt ved oppfyllelsen av hver enkelts plikter. La oss alltid oppføre oss på denne måten, inderlig forent med alle kristne og med hverandre og på den måten bidra til at Kirken blir utbredt over hele verden.

Som vi vet, styrkes roten til den overnaturlige effektiviteten ved et intenst og dypt indre liv, frukten av Den hellige ånds virke i våre sjeler. Hvor viktig er det derfor ikke at vi

hverdag stadig inderligere nærmer oss den tredje Person i den hellige Treenighet!

Vi følger Kirkens tradisjon og starter i dag med å be *Trisagium Angelicum*, med ønske om å være talerør for den takksigelse og lovprisning som hele menneskeheten bør rette til vår Gud, den trefoldig Hellige, som har skapt og forløst oss og som har besluttet seg til å fullføre vår helliggjørelse. La oss anstrenge oss for å ta vare på disse dager med stor intensitet. La oss med alle våre krefter anstrenge oss for å forvandle dagens tjuefire timer til en lovsang til Den hellige treenighet. La oss ofte muntlig eller i hjertet gjenta disse ordene fra liturgien: *Sanctus, sanctus sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt caeli et terra gloria tua!*^[3] Hellig, hellig, hellig er Herren, hærskares Gud. Himlene og jorden er fulle av din herlighet.

Meditasjon over Den hellige treenighets mysterium burde være en stadig næring for de kristne. Den hellige Augustin sier at ”dette er vår fullkomne glede, og det finnes ingen større: å glede seg over Guds Treenighet, i hvis bilde vi er skapt”.

[4] Som Den hellige skrift på en billedlig måte forklarer, de som prøver å behage Gud i tanke og handling er lik et tre, plantet ved bekker med rennende vann: det gir sin frukt i rette tid, og løvet visner ikke på det.[5] Hvis vi tydelig og vedvarende henviser til den Ene og Treenige Gud, vårt livs endemål, får alt det vi gjør på jorden – uansett hvor uviktig det måtte virke i menneskenes øyne – en ny verdi. Herren synes at alt vårt er viktig for ham. Hans blikk følger oss med uendelig omsorgsfull kjærlighet og barmhjertighet.

Den hellige Josemaría henviste ofte, særlig i sine siste leveår, til dette

området i den kristne tro. I 1972 sa han for eksempel: "Hvis vi er i nådens stand, er Den hellige ånd i sentrum av vår sjel, og han gir overnaturlig innhold til alle våre handlinger. Sammen med Den hellige ånd finner vi Faderen og Sønnen: den hellige Treenighet, som er én Gud. Vi er tempel for Treenigheten, og vi kan snakke med Gud i all enkelhet, ukunstlet, ved å overvinne oss selv og trampe ned vårt eget jeg, slik man tramper på druen i en vinpresse, siden vi er intet. Vi hensetter oss der, i vår sjels dyp, for å fortelle alt som skjer med oss: vi ber, tilber, godtgjør og elsker."[6]

La oss vende oss til Den hellige Treenighet med inderlig og fast hengivenhet de nærmeste dagene. Denne innstilling kommer også til å hjelpe oss til å forberede oss til å høste smakfull frukt av de andre store liturgiske høytidene denne

måned: festen for Kristi legeme og blod, og festen for Jesu hellige hjerte. Å vokse i eukaristisk fromhet innebærer å fordype seg i Den hellige Treenighets mysterium, siden, som paven minner om i sin siste apostoliske formaning om den hellige Eukaristi, ”den første virkelighet som kommer ut av troen på Eukaristien er mysteriet om Gud selv, Treenighetens kjærlighet (...) I Eukaristien gir Jesus oss ikke ”noe”, men seg selv. Han gir sitt legeme og utøser sitt blod. Han gir hele sitt liv på denne måten og viser Guds kjærlighets opprinnelige kilde.”[7]

Hvor mye undret ikke vår Fader seg daglig når han betraktet den treenige Guds nærvær og virke i messetekstene! I en av hans prekener skrev han ned dette og påpekte at ”denne elv av kjærlighet som strømmer fra Den hellige treenighet til menneskene foreviges på en ufattelig måte i Eukaristien (...). Hele

Treenigheten virker i det hellige messeofferet”.[8] Han elsket spesielt å dvele ved *Den store Ukjentes* virke og lengtet etter at han ikke skulle være nettopp det for de kristne. Han oppfordret alle til å henvende seg til hver guddommelig person oftere og mer regelmessig samt å atskille dem uten å dele dem opp, ettersom ”hele Treenigheten er nærværende i messeofferet. I enhet med Faderens vilje og i samarbeid med Den hellige ånd ofrer Sønnen seg som en gjensløsende offergave. La oss lære oss å ha kontakt med Den hellige treenighet, med den ene og treenige Gud: tre guddommelige personer forent i sitt vesen, i sin kjærlighet, i sin virkningsfullt helliggjørende virksomhet”.[9]

Benedikt XVI gjentar at ”det er nødvendig å vekke vår bevissthet om hvor viktig Den hellige ånd er (...) for å kunne fordype oss i Guds mysterier”.[10] Den hellige Far

presiserer: ”For de kristnes åndelige liv er det meget viktig at de får en dypere bevissthet om anaforens rikdom: sammen med de ord Kristus uttalte ved den siste nattverd inneholder den epiklesen, som en påkallelse til Faderen at han må la Den hellige ånds gave stige ned, slik at brødet og vinen forvandles til Jesu Kristi legeme og blod og ’hele fellesskapet blir stadig mer Kristi legeme’. Ånden, som presten påkaller over brødet og vinen på alteret, er den samme som samler de kristne i ’et eneste legeme’ og gjør dem til en behagelig åndelig gave til Faderen.”[11]

Hvordan kan vi nyte godt av dette guddommelige liv som stiger ned fra himmelen til jorden i messen og som gir seg selv til hver enkelt av oss i den sakramentale kommunion? Ved å forbrede oss så godt som mulig på å ta imot Herren og være omhyggelige med takksigelsen etter messen. Tenk

på at i de få minuttene som Jesus Kristus er sakramentalt tilstede i oss forenes Skaperen og den skapte på den inderligste måte vi kan tenke oss. Denne forening forlenges lenger utover dagen, takket være Den hellige ånds virke. Bøyer du kne som en hengiven tilbedelseshandling? Virkeliggjør du i din sjel din tro, ditt håp og din kjærlighet? La oss be som Demas, den gode røveren, om at Jesus husker oss og at vi må ha ham meget nær oss. Eukaristien er et uttrykk for Guds uendelige barmhjertighet. Ikke bare lar han være å forkaste oss, men han gjør oss lik ham selv, idet han gir seg til oss som næring. La oss lengte etter å leve på denne måten.

”Når dere har tatt imot den hellige kommunion, og hjerter flyr for å takke Gud”, sa den hellige Josemaría, ”tenk da på at dere har tatt imot Jesu Kristi hellige menneskenatur – hans legeme, hans blod, hans sjel – og

hans guddommelige natur. Og sammen med Jesus Kristus har dere tatt imot hele Treenigheten, fordi Faderen og Sønnen og Den hellige ånd er uatskillelige. Tenk på at når de sakramentale skikkelsene oppløses, opphører realpresensen, men i våre sjeler og i våre legemer (som er hans tempel) forblir Gud den hellige Ånd.”

Slik er det: Gud går ikke bare forbi, men han forblir hos oss. Han finnes, så å si, midt i vår sjel i nåde og gir overnaturlig verdi til våre handlinger, så lenge vi ikke setter oss imot og kaster ham ut derfra ved å synde. Gud gjemmer seg i dere og i meg, i hver enkelt.”[12]

Disse rådene fra vår Fader vil hjelpe oss til å forberede oss for hans høytid den kommende 26. juni. Be om hans forbønn slik at hver enkelt av oss tar et bestemt skritt fremover i sitt åndelige liv, noe som sammenfattes i

å bli kjent med, ha kontakt med og elske Treenigheten på jorden, for siden å glede seg over Gud i all evighet.

Noe helt annet: som dere vet fyller jeg, hvis Gud vil, 75 år 14. juni. Den beste gaven dere kan gi meg er å be mer intenst. Be Herren om at han tilgir meg de gangene jeg ikke har gitt den kjærlighet som han hadde forventet av meg, at han fortsetter å sende meg sin nåde, at jeg med større inderlighet omgås Gud Fader, Gud Sønn, Gud den hellige Ånd og Jomfru Maria, vår mor.

Det var en stor glede for meg å kunne prestevie 38 av prelaturets diakoner forrige uke. Nå bør vi støtte dem enda mer, slik at de blir Jesu Kristi hellige prester. Jeg hadde de tre første prestene i tankene, og jeg har bedt om at vi alle – slik de gjorde – måtte gi større plass til vårt prestelige sinnelag, det vil si omgås

oftere med Mesteren, ha større omsorg for sjelene og en standhaftighet som ikke kan rokkes ved.[13]

Fortsett å be for mine bønneintensjoner: for Kirken og for paven, for prestenes og alles hellighet, for Kirkens utbredelse over hele verden.

Med all kjærlighet velsignes dere av

Deres Far

+ Javier

Roma, 1. juni 2007

[1] *Veien*, nr. 315.

[2] Lk 12, 49.

[3] *Missale*, Ordo missae.

[4] Den hellige Augustin: *De Trinitate*, I, 18.

[5] Salme 1, 3.

[6] Den hellige Josemaría,
Nedtegnelser av hans muntlige
forkynnelse, 12/10 1972.

[7] Benedikt XVI, Apostolisk
formaning *Sacramentum caritatis*,
2272 2007, nr. 7.

[8] Den hellige Josemaría, *När Kristus
går förbi*, nr 85.

[9] *Ibid.*, nr. 86.

[10] Benedikt XVI, Apostolisk
formaning *Sacramentum caritatis*,
2272 2007, nr. 12.

[11] *Ibid.*, nr. 13.

[12] Den hellige Josemaría,
Nedtegnelser av hans muntlige
forkynnelse, 8/12 1971.

[13] Den hellige Josemaría, *Vägen*, nr.
934.

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/
prelatens-brev-juni-2007/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/prelatens-brev-juni-2007/) (05.08.2025)